

Luxembourg, 27. oktober 2017

PRESSEMELDING 10/2017

Dom i sak E-21/16 Pascal Nobile v DAS Rechtsschutz-Versicherungs AG

RETTSHJELPSFORSIKRING OG FORSIKREDES RETT TIL FRITT ADVOKATVALG

EFTA-domstolen ga i dag en rådgivende uttalelse som svar på spørsmål forelagt av Fürstliches Obergericht i Liechtenstein om tolkingen av direktiv 2009/138/EF om adgang til å starte og utøve virksomhet innen forsikring og gjenforsikring (Solvens II) («direktivet»).

Pascal Nobile har en rettshjelpsforsikring hos DAS Rechtsschutz-Versicherungs AG («DAS»). I 2015 oppstod det en konflikt mellom Nobile og hans utleier. Med sikte på å gå til søksmål mot utleieren engasjerte Nobile en advokat. Han informerte ikke DAS om dette i forkant. Deretter ba Nobiles advokat DAS om å dekke utgiftene forbundet med søksmålet mot utleieren. DAS avsto imidlertid kravet om dekning av rettshjelpsutgifter og hevdet at Nobile hadde brutt forsikringsavtalens vilkår ved å engasjere en advokat uten DAS' forhåndssamtykke.

Nobile tok deretter ut søksmål mot DAS med krav om fastsettelsesdom for at DAS var ansvarlig for å dekke rettshjelpsutgiftene i saken som skulle anlegges mot utleieren. Under ankebehandlingen besluttet den nasjonal domstol å be EFTA-domstolen om en rådgivende uttalelse om tolkingen av direktivet artikkel 201 nr. 1 bokstav a om retten til fritt advokatvalg.

EFTA-domstolen bemerket at direktivet artikkel 201 nr. 1 bokstav a anerkjenner retten til fritt advokatvalg i en forvaltningssak eller ved rettergang. Denne regel gjelder generelt og har et forpliktende innhold. Sammenhengen, formålet med og ordlyden i artikkel 201 nr. 1 bokstav a taler dessuten mot en restriktiv tolking av uttrykket «forvaltningssak eller ... rettergang».

EFTA-domstolen viste til flere faktorer som tilsa at DAS' standardvilkår ikke fullt ut anerkjente retten til fritt advokatvalg. Virkningen av de omtvistede kontraktsvilkår i den aktuelle sak synes faktisk å være at den forsikrede rett til fritt advokatvalg bare består i muligheten til å foreslå en advokat, som det er opp til forsikringsselskapet å velge om det vil godta. EFTA-domstolen fant derfor at slike kontraktsvilkår var i strid med direktivet artikkel 201 nr. 1 bokstav a. Forsikringsselskapet kan således ikke bli fri fra sine forpliktelser på det grunnlag at den forsikrede har brutt disse vilkår.

Avslutningsvis pekte EFTA-domstolen også på at direktivet ikke forplikter en EØS-stat til å kreve at forsikringsselskaper skal dekke forsikredes utgifter til rettshjelp fullt ut. Visse begrensninger i dekningen er tillatt, såfremt disse ikke umuliggjør utøvelsen av retten til fritt advokatvalg.

Avgjørelsen er tilgjengelig i fulltekst på internett, se www.eftacourt.int.

Denne pressemelding er et uoffisielt dokument, og er ikke bindende for EFTA-domstolen.